

GYAKORLATI SZAKVIZSGA

Már második éve folyik a szokásos évi két alkalommal történő háziiorvosi szakvizsgáztatás az Országos Alapellátási Intézetben. A tavalyi évben az őszi és a tavaszi időszakban is a szakvizsgálók fele arányban alapszakvizsgálójukat megszerző rezidensek voltak, másik fele többnyire belgyógyász klinikusi szakvizsgálója mellé szerezte meg a háziiorvosi szakvizsgát. A szakvizsgáztatás módszereiben az egyetemek és az OALI egyeztetve elképzeléseit, változtatásait. A szakvizsga, mint általában két alapvető részből áll: gyakorlati és elméleti vizsgából.

A gyakorlati szakvizsgát, további két részre bontottuk. A háziorvos kiemelt kardiovaszkuláris felelőssége miatt, az EKG görbe elemzését és a hozzá kapcsolódó kardiológiai ismereteket kértük számon a vizsga első részében. A következő napon történik az Intézet tapasztalt oktató háziorvosainál a tétélekből való gyakorlati vizsgáztatás. A gyakorlati vizsga első kérdései a szakdolgozat kiértékeléséből, az esettanulmányok rákérdezéséből áll, majd a kihúzott tétélek közös megbeszélésével folytatódik. A tétélek, egyenként három kérdést tartalmaznak: az első kérdéskör a háziiorvosi sajtósággal és

a szakértői tevékenységgel foglalkozik, a második a háziiorvosi tünettannal, differenciáldiagnosztikával és a harmadik kérdés egy „mindennapi eset”, melyből a háziiorvosi szemléletről, döntéskézségről kaphatunk benyomást.

Az eddigi tapasztalataink alapján, a szakvizsgálók általában jól felkészültek, a napi gyakorlatot ismerik, az alaptudásukon felül, egyes területeken mélyebb, nemzetközi ismeretekkel és sok önálló praxisgyakorlattal is rendelkeznek. A vizsganapokon, a vizsgálók között kifejezetten jó hangulat volt érezhető. Láthatóan a jó eredmények a vizsgáztatón kívül a vizsgálókat is jobb kedvre derítette, és a természetes feszültségeket oldotta. Az elmúlt két évben itt vizsgázott fiatalokat szeretnénk az Intézet tudományos munkájába is bevonni, ezzel is követve pályájukat.

Végezetül úgy érezzük, hogy az elmúlt két évben a kb. 45 szakorvos jelölt tudása érdemjegyének megfelelt. Egy esetben voltunk kénytelenek ismétlésre utasítani.

Dr. Domán Vera

SZAKVIZSGA AZ ORSZÁGOS ALAPELLÁTÁSI INTÉZETBEN

Szakvizsgázni, szakvizsgáztatni mindig élmény, sokaknak jó, néhányaknak kevésbé.

Bízunk benne, hogy az a 11 jól felkészült szakorvosjelölt, aki 2004. április 9-én a *Dr. Balogh Sándor* (Országos Alapellátási Intézet) főigazgató által vezetett (tagok: *Prof. Dr. Czimmer Antal* és *Dr. Szabó János*) bizottság előtt bizonyította tudását, azok közé tartozik, aki csak jó élménnyel távozott.

A szakvizsgára készülők számára az egyik legfontosabb kérdés mindig az, hogy miből kell készülni, mit kell tudni, milyen típusú kérdésekre kell számítani a vizsgán.

A vizsgáztató számára pedig az a fontos kérdés, hogy hogyan tud leginkább pontos képet alkotni a jelölt tudásáról, felkészültségéről.

Sok tévhitel, félelemmel ellentétben fontos kijelenteni, hogy a vizsgabizottság mindig arra kíváncsi, hogy mit tud a jelölt, hogyan tudja tudását alkalmazni és soha sem az, hogy mit nem tud.

Ezek a tévhitek vezetnek gyakran ahhoz a félreértéshez, hogy a vizsgáló egy egyszerű, a napi gyakorlatban rutinnal alkalmazott dologra nem jön rá, mert valami bonyolult, ritka dologra koncentrálni és fel sem merül benne, hogy a kérdés ilyen egyszerű dologra vonatkozik.

(Ez üzenet a következőben vizsgálók számára.)

Bizottságunk az elméleti tudást és annak a napi

gyakorlatban történő alkalmazását 3 kérdés megválaszolásával próbálta felmérni.

Az első kérdéscsoportban tünetorientált diagnosztikai és terápiás kérdések, a második csoportba a háziiorvosi munka során fontos, szűrési, gondozási kérdések, míg a harmadik csoportban az esettanulmány gyermekgyógyászati kérdések szerepeltek.

Igen megnyugtható érzés volt hallani a vizsgálókat. Valamennyien jó felkészültségről, részletes szakirodalmi ismeretekről, a tudás gyakorlati alkalmazásának készség szintű megvalósításáról tettek tanúbizonyságot.

Külön öröm volt tapasztalni, hogy a háziiorvosi rezidensi programban résztvevő, első szakvizsgás kollégák tudása, ismeretei, szakmai tájékozottsága milyen biztos, mely egyben a rezidensi képzés minőségének egyik fontos visszajelzése is.

Emberi gyarlóság, de amikor korosodni kezd az ember, gyakrabban gondol, tervezi öreg napjait. Ennek kapcsán fiatal kollégákat oktatva, vizsgáztatva gyakran eljárom a gondolattal, hogy a hallottak, tapasztalataim alapján kit választanék orvosomnak, aki mellett biztonságban tudnám érezni magam.

A most szakvizsgálók közül sokan nyújtottak olyan szakmai teljesítményt és bizonyították empátiájukkal, holisztikus szemléletüket, hogy ha szükségesé válik, könnyen választhatok közülük.

Dr. Szabó János